

Narod sebi!

Ob 10 letnici uedinjenja.

Besede Andreja Rapeta.

Uglasbil Ferdo Juvánec.

Velícastno.

Na po-

Sopran 1.
2.

Alt

Ve-lik dan! Glej, soln-ce vzha-ja!

lja - ni si - len Dom;

Na po-lja - ni si - len Dom, si-len Dom; smreko rod na krov za-

Res je, kar je bi - - lo dvom.

sa - ja. Res je, res je, kar je bi - lo dvom. In na-

„Sre - ča v Do-mu

pis na Do-mu ja - sen:

„Sre-ča v Do-mu bi - vaj!

bi - - - vaj!"

zadrž. s poudarkom

Ka - ko

Sre-ča v Do-mu bi-vaj! Sre-ča v Do-mu bi - - - vaj!"

malo živahnejše

ne bi,

ka - ko ne bi,

narašč.

saj ga zi - dal

je ves

Ka - ko ne bi, ka - ko ne bi, saj ga zi - dal

na - - rod.

zadrž.

je ves na-rod, zi - dal ga je na - rod se - - bi,

Kakor v začetku

zi - dal ga je na - rod se - - bi. V Do-mu tem ol - tar gra-

Pred ol - tar - jem sve - če - nik --

di - mo. Pred ol - tar - jem sve - če - nik, sve - če - nik, na - rod

se — po - bo - žno zbi - - raj, Dom svo - - bo - de je pom-

počasi
ff

nik, Dom svo - bo - de je pom - nik.

ff

Vila kliče.

Vila kliče na planini:
»Gora Peca, gora Peca,
kje mi je uboga deca?«

Glas odmeva po dolini
do Celovca in Beljaka.

Tam ob Dravi mati plaka:

»Vila bela na planini,
tvoja deca vsa ob Glini,
po Podjuni in ob Dravi
o nesreči zgodbe pravi:
Tujci so ji zemljo vzeli,
rodno hišo, rodno grudo,
mater nje so zaklenili,
da ne more govoriti.

Kaj naj rečem?! Zlo prehudo,
da ga morem v strup prelit, *!*
sto let ne bi rasla trava,
kamor bi ga kapljo zlil!«

Vila pravi na planini
in naroča gori Peci:
»Reci, reci moji deci,
njej ob Dravi in ob Glini:
Zlo do zlega, res je hudo,
ali vstalo bo še čudol
Pridejo junaki beli
kakor solnce in kot bliski,
ko bo deca najbolj v stiski,
mater bodo ji oteli,
hišo, zemljo, dom vrnili...«

Ivan Albrecht.

